

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2014r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Borowczak

Ławnicy: Józef Ciesielski, Bogusław Fraszewski

Protokolant: starszy protokolant sądowy Marcin Kotlicki

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań – Wilda w Poznaniu w Poznaniu Ewy Zawadzkiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 16 lipca i 8 października 2013r. oraz 20 i 30 stycznia 2014r.

sprawy:

a) G. C., syna J. i K. z d. G., urodzonego w dniu (...) w D.,

oskarżonego o to, że :

I. w dniu 14 października 2012r. w bliżej nieustalonym miejscu w lesie za miejscowością B. w ciągu pięciu lat po odbyciu kary 9 miesięcy i 4 dni pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań nowe Miasto i Wilda z dnia 9 czerwca 2009r. sygn. akt III K 226/09 za podobne przestępstwo umyślne oraz kary 6 miesięcy i 8 dni pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda z dnia 3 listopada 2011r. sygn. akt III K 443/11 za podobne przestępstwo umyślne, wspólnie i w porozumieniu z J. K. (1) i M. S. wbrew przepisom ustawy zebrał ziele konopii innych niż włókniste w ilości 7239,61 g netto, a następnie posiadał w S. znaczne ilości ziela konopii inne niż włókniste w ilości 2472,05 g netto

tj. o przestępstwo z art.63 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art.62 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.

b) J. K. (1), syna K. i M. z d. Krawiec, urodzonego w dniu (...) w P.

oskarżonego o to, że :

II. w dniu 14 października 2012r. w bliżej nieustalonym miejscu w lesie za miejscowością B., wspólnie i w porozumieniu z M. S. i G. C. wbrew przepisom ustawy zebrał ziele konopii innych niż włókniste w ilości 7239,61 g netto, a następnie posiadał w S. znaczne ilości ziela konopii inne niż włókniste w ilości 2328,34 g netto

tj. o przestępstwo z art.63 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art.62 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k.

c) M. S., syna L. i I. K. z d. K., urodzonego w dniu (...) w P.

oskarżonego o to, że :

III. w dniu 14 października 2012r. w bliżej nieustalonym miejscu w lesie za miejscowością B., wspólnie i w porozumieniu z J. K. (1) i G. C. wbrew przepisom ustawy zebrał ziele konopii innych niż włókniste w ilości 7239,61 g netto, a następnie posiadał w S. znaczne ilości ziela konopii inne niż włókniste w ilości 2471,39 g netto

tj. o przestępstwo z art.63 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art.62 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.

1) Oskarżonych **G. C., J. K. (1) i M. S.** uznaje za winnych tego, że w okresie od lata 2012r. do dnia 14 października 2012r. w bliżej nieustalonym miejscu w lesie za miejscowością B., wspólnie i w porozumieniu, wbrew przepisom ustawy, zebrali ziele konopii innych niż włókniste, które następnie wysuszyli wytwarzając w ten sposób znaczną ilość środka odurzającego w ilości łącznej 5.929,22 g, przy czym oskarżony G. C. działał w ciągu pięciu lat po odbyciu w okresie od 17 września 2008r. do 19 września 2008r. oraz od 7 maja 2010r. do 5 lutego 2011r. części kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 9 czerwca 2009r., sygn. akt III K 226/09 za podobne przestępstwo umyślne oraz w okresie 26 kwietnia 2011r. do 3 listopada 2011r. części kary 3 lat pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 3 listopada 2011r., sygn. akt III K 443/11 za podobne przestępstwo umyślne tj.

- **G. C.** za winnego przestępstwa z art.53 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art.63 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12 k.k. i w zw. z art.64§1 k.k.

- **J. K. (1)** za winnego przestępstwa z art.53 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art.63 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12 k.k.

- **M. S.** za winnego przestępstwa z art.53 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art.63 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12 k.k.

i za to na podstawie art.53 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§3 k.k. wymierza im kary:

a) **G. C.** karę 3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

b) **J. K. (1)** karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

c) **M. S.** karę 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

2) Oskarżonego **J. K. (1)** uznaje za winnego tego, że w dniu 14 października 2012r. w mieszkaniu na ul. (...) w S., wbrew przepisom ustawy, posiadał środek odurzający w postaci ziela konopii innych niż włókniste w ilości 26,35 g tj. przestępstwa z art.62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art.62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności.

3) Na podstawie art.85 k.k. i art.86§1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu **J. K. (1)** wymierzając mu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

4) Na podstawie art.70 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci zabezpieczonego w sprawie ziela konopii innych niż włókniste.

5) Na podstawie art.63§1 k.k. zalicza oskarżonym na poczet kar okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie i tak:

a) **J. K. (1)** na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okres od dnia 14 października 2012r. do dnia 16 października 2012r.,

b) **M. S.** na poczet kary pozbawienia wolności okres od dnia 14 października 2012r. do dnia 16 października 2012r. oraz od dnia 7 marca 2013r. do dnia 8 maja 2013r..

6) Na podstawie §14 ust.2 pkt.5 oraz §16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz:

a) adw. P. K. kwotę 960 złotych + VAT tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną oskarżonemu G. C. z urzędu na etapie postępowania jurysdykcyjnego,

b) adw. J. K. (2) kwotę 960 złotych + VAT tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną oskarżonemu M. S. z urzędu na etapie postępowania jurysdykcyjnego.

7) Na podstawie art.624§1 k.p.k. zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Józef Ciesielski Tomasz Borowczak Bogusław Fraszewski

UZASADNIENIE

Oskarżeni G. C. (na którego znajomi mówią (...) lub (...)) i M. S. (posługujący się ksywą (...)) znali się od dziecka. W 2012r. M. S. poznał oskarżonego J. K. (1), którego przedstawił następnie G. C.. Oskarżeni razem pracowali i spotykali się towarzysko. W trakcie spotkań wspólnie palili też marihuanę. Podczas jednego ze spotkań G. C. i M. S. zdradzili J. K. (1), że znają miejsce w lesie za miejscowością B., gdzie rosną rośliny konopi i nakłonili go, aby udał się tam wraz z nimi. J. K. (1), który miał samochód, był potrzebny G. C. i M. S., ponieważ żaden z nich posiadał własnego auta.

Od lata 2012r. oskarżeni kilkakrotnie odwiedzili miejsce, gdzie rosło ziele konopi. Stwierdzili wówczas, że w celu zerwania ziela będą musieli wrócić tam około września.

Zgodnie z postanowieniem oskarżeni G. C., M. S. i J. K. (1) pojechali do lasu za B. i zerwali wówczas rosnące tam ziele konopi wraz z łodygami. Następnie przewiesili te łodygi przez gałąź drzewa celem wysuszenia ziela. Chcieli w ten sposób uzyskać środki odurzające przeznaczone przede wszystkim na własny użytek.

Później, na przełomie września i października 2012r. oskarżeni zapakowali ziele konopi w trzy worki, które umieścili następnie w jednym dużym worku, a następnie schowali je w krzakach.

Po upływie około dwóch tygodni, w dniu 14 października 2012r. J. K. (1) spotkał w S.G. C., który był na zakupach ze swoją konkubiną. J. K. (1) odwiózł ich do domu. Oskarżeni ci uzgodnili wówczas, że pojedą po zostawione w lesie ziele konopi. Najpierw jednak zabrali ze sobą oskarżonego M. S. i już we trzech udali się do lasu. Po dotarciu na miejsce zabrali schowane wcześniej, wysuszone ziele i zapakowali je do samochodu, pozostawiając zawieszony na gałęzi drzewa łodygi roślin konopi oraz kolejnych 47 łodyg wraz z korzeniami, porozrzucanych pod drzewem na obszarze około 5 m². Następnie ruszyli w drogę powrotną do S.. Tuż przed S. oskarżeni zatrzymali się na polnej drodze, podzielili między siebie ziele konopi i umówili się, że każdy weźmie swoją część. Następnie G. C. i J. K. (1) odwieźli M. S., który wziął torbę ze swoją częścią ziela konopi i udał się do swego mieszkania na Os. (...)(...)w S.. Zaraz potem J. K. (1) zawiózł G. C. na teren (...) w S., gdzie G. C. mieszkał i gdzie schował worek ze swoją częścią ziela konopi, ukrywając go za pojemnikami na odpady. Następnie G. C. poprosił J. K. (1), by ten podwiózł go do sklepu. Swoją część ziela J. K. (1) chciał natomiast ukryć w ogrodzie przy ul. (...)w S., dokąd udał się wraz z G. C..

Oskarżeni G. C., M. S. i J. K. (1) znajdowali się pod obserwacją funkcjonariuszy Wydziału do Zwalczenia Zorganizowanej Przystępczości Narkotykowej CBŚ KGP. W momencie kiedy J. K. (1) parkował samochód przed swym domem, zauważył radiowóz policyjny. Spanikował wówczas i podjął próbę ucieczki, wycofując samochód i jadąc szybko w kierunku ul. (...). Po drodze prowadzony przez J. K. (1) samochód urwał na wybojach tylny zderzak, a następnie miskę olejową. W trakcie ucieczki G. C., który siedział na fotelu pasażera, wyrzucił na prawe pobocze należący do J. K. (1) niebieski worek z ziele konopi. Po dojechaniu do ul. (...) zatrzymał pojazd, a G. C. wyskoczył i zbiegł do lasu. J. K. (1) został natomiast zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji.

Policja zabezpieczyła wyrzucony wcześniej z auta przez G. C. worek z zielem konopi innych niż włókniste, w tym znaczną ilością nasion, o łącznej masie 2.296,17 g.

Następnie Policja zabezpieczyła worek z zielem konopi innych niż włókniste, schowany przez G. C. za pojemnikiem na odpady na terenie (...) w S.. W worku znajdowało się ziele konopi innych niż włókniste oraz znaczna ilość nasion, o łącznej masie 2.472,05 g. Miejsce ukrycia ziela zostało wskazane przez zatrzymanego J. K. (1).

Wkrótce potem, podczas przeszukania mieszkania J. K. (1) przy ul. (...) w S. funkcjonariusze Policji ujawnili torbę foliową z zawartością ziela konopi innych niż włókniste i bibulek. Zabezpieczone ziele, zmieszane z nasionami, o łącznej masie 32,17 g, J. K. (1) wziął wcześniej z lasu za B. z zamiarem jego zażycia (spalenia).

Jeszcze tego samego dnia Policja zatrzymała oskarżonego M. S.. W jego mieszkaniu na (...) w S. funkcjonariusze Policji zabezpieczyli worek foliowy z zielem konopi innych niż włókniste, również zawierające znaczną ilość nasion, o łącznej masie 2.471,39 g.

Następnego dnia tj. 15 października 2012 r. funkcjonariusze Policji zatrzymali oskarżonego G. C..

Łączna masa ziela konopi innych niż włókniste – zebranego i wysuszonego przez oskarżonych G. C., J. K. (1) i M. S. – wynosiła 7.239,61 g. Oskarżony J. K. (1) posiadał dodatkowo w swoim mieszkaniu (...) g ziela konopi innych niż włókniste. Masy te obejmowały jednak m.in. nasiona, które nie zawierają zabronionych substancji. Zawartość nasion wynosiła średnio 18,1%. Dlatego też ilość ziela konopi innych niż włókniste, które było przedmiotem czynów oskarżonych, wynosiła odpowiednio:

– ilość ziela zebranego i wysuszonego wspólnie przez oskarżonych G. C., J. K. (1) i M. S. w okresie od lata 2012r. do dnia 14 października 2012r. – 5.929,22 g,

– ilość ziela posiadanego przez oskarżonego J. K. (1) w jego mieszkaniu w dniu 14 października 2012r. – 26,35 g.

Oskarżony G. C. jest synem J. i K. z d. G., urodził się w dniu (...) w D.. Jest kawalerem, posiada na utrzymaniu troje małoletnich dzieci oraz konkubinę, która nie pracuje. Na dwoje dzieci oskarżony ma zasądzone alimenty w łącznej kwocie 400 zł – po 200 zł na każde dziecko. Obecnie oskarżony nie płaci alimentów, ponieważ nie pozwala mu na to jego sytuacja finansowa. Oskarżony ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest blacharzem samochodowym. Przed zatrzymaniem był zatrudniony w firmie budowlanej (...) w S. jako pracownik fizyczny. Nie posiada majątku. Oskarżony był w przeszłości karany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 9 czerwca 2009r., sygn. akt III K 226/09 za przestępstwo z art.62 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, której część odbył w okresie od 17 września 2008r. do 19 września 2008r. oraz od 7 maja 2010r. do 5 lutego 2011r.,
- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 3 listopada 2011r., sygn. akt III K 443/11 za przestępstwo z art.56 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.64§1 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności, której część odbył w okresie 26 kwietnia 2011r. do 3 listopada 2011r..

Oskarżony G. C. jest uzależniony od środków odurzających i od 7 sierpnia 2013r. uczestniczy w terapii odwykowej w związku ze swoim uzależnieniem na oddziale terapeutycznym Zakładu Karnego w R., w którym jest osadzony. Oskarżony współpracuje w procesie terapeutycznym, terminowo i sumiennie realizuje obowiązki i zadania terapeutyczne, jest świadom swego problemu i posiada wewnętrzną motywację do pracy nad sobą.

Oskarżony J. K. (1) jest synem K. i M. z d. K., urodził się w dniu (...) w P.. Jest kawalerem, ma na utrzymaniu konkubinę. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem informatyki. Przed zatrzymaniem utrzymywał się z prac dorywczych o charakterze budowlanym. Nie posiada majątku. Oskarżony był w przeszłości wielokrotnie karany

za przestępstwa, w tym przestępstwa przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko zdrowiu, przeciwko wolności. Obecnie odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną w innej sprawie.

Oskarżony M. S. jest synem L. i I. z domu K., urodził się w dniu (...) w P.. Jest bezdzietnym kawalerem, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Posiada wykształcenie podstawowe, bez zawodu. Przed zatrzymaniem oskarżony był zatrudniony w firmie budowlanej (...) w S. na stanowisku malarz szpachlarz. Nie posiada majątku. Oskarżony S. był w przeszłości wielokrotnie karany za przestępstwa, w tym przestępstwa przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, przeciwko mieniu, przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Obecnie wobec oskarżonego wykonywana jest kara pozbawienia wolności orzeczona w innej sprawie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

- częściowo wyjaśnień oskarżonych: M. S. (k.644-646, 806, k.51-54, 66-68 w zw. z k.645), J. K. (1) (k.646-647, 801-802, 803, 806, k.21-23, 33-37, 62-64, 406 w zw. z k.646) i G. C. (k.647-649, k. 57-60, 70-72, 128, 281-283, 407-408 w zw. z k.648),
- częściowo opinii z zakresu chemii (...) (k.243-248) i opinii uzupełniającej (...) (k.472-474),
- opinii biegłego z dziedziny analizy substancji odurzających i psychotropowych nr (...) z dnia 30 listopada 2013r. (k. 745-747) i nr (...) z dnia 19 stycznia 2014r. (k.766) oraz ustnej opinii biegłego M. B. (k.784-785, 798-800, 802),
- zgromadzonych w sprawie dokumentów: protokołów oględzin wraz z materiałem poglądowym (k.2-7, 8-11), protokołu zatrzymania oskarżonego J. K. (1) (k.12), protokołu przeszukania pomieszczeń przy ul. (...) w S. (k.13-15), protokołu przeszukania J. K. (1) (k.16-18), protokołu użycia testera narkotykowego (k.19), protokołu zatrzymania oskarżonego M. S. (k.24), protokołu przeszukania pomieszczeń przy ul. (...) w S. (k.25-26), protokołu przeszukania pomieszczeń na (...) w S. (k.27-29), notatki służbowej (k.38-40), protokołu zatrzymania oskarżonego G. C. (k.43), protokołu przeszukania pomieszczeń (...) w S. (k.44-45), protokołu przeszukania G. C. (k.46-48), notatki służbowej (k.86-87), protokołu eksperymentów procesowych (k.88-94, 95-102, 103-111), protokołu oględzin (k.112-115), zawiadomień o przyjęciu tymczasowo aresztowanego G. C. i o wykonywaniu wobec niego kar (k.152-155), protokołu oględzin telefonu N. (...) wraz z załącznikami (k.166-202), notatki urzędowej (k.203), protokołu oględzin telefonu (...) (k.204-209), notatki urzędowej (k.210-211), odpisu wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 3 listopada 2011r. w sprawie III K 443/11 (k.228-231), odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 6 marca 2012r. w sprawie XVII Ka 172/12 (k.232-233), odpisu wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 9 czerwca 2009r. w sprawie III K 226/09 (k.234-235), odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 23 września 2009r. w sprawie IV Ka 1289/09 (k.236-237), notatki urzędowej z załącznikami (k.266-270), notatki urzędowej (k.274), zawiadomienia o wykonywaniu kary wobec G. C. (k.280), zawiadomienia o zwolnieniu ze sprawy G. C. (k.416), zawiadomienia o przyjęciu tymczasowo aresztowanego M. S. (k.424), zawiadomienia o wykonywaniu kary wobec M. S. (k.527), opinii o G. C. oraz informacji o pobytach i orzeczeniach (k.575-578), opinii o J. K. (1) oraz informacji o pobytach i orzeczeniach (k.579-582), opinii o M. S. oraz informacji o pobytach i orzeczeniach (k.583-586), zawiadomienia o zwolnieniu ze sprawy M. S. (k.653), pisma z ZK w R.z dnia 23 września 2013r. (k.688), karty karnej M. S. (k.689-691), karty karnej J. K. (1) (k.692-694), karty karnej G. C. (k. 700-702), pisma z ZK w R.z dnia 16 grudnia 2013r. (k.756).

W początkowej fazie postępowania oskarżony G. C. nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu mającego polegać na udziale w obrocie znacznej ilości środka odurzającego. Przyznał się jedynie do jego posiadania (k.58). W swych wyjaśnieniach oskarżony wskazał jednocześnie, że wspólnie z J. K. (1) i M. S. zerwali znalezione ziele konopi, ususzili je, a następnie się nim podzielili. Podkreślił przy tym, że ziele było przeznaczone na własny użytek (k.59). Po zmodyfikowaniu zarzutu G. C. przyznał się do zebrania ziela konopi oraz do jego posiadania (k.71). Swoje stanowisko podtrzymał także w późniejszej fazie postępowania przygotowawczego (k.128). Po kolejnej zmianie zarzutu G. C. przyznał się do zebrania ziela konopi, a nie przyznał się do jego posiadania. Podkreślał, że wyrzucił narkotyki, a gdyby chciał je schować, to zrobiłby to gdzie indziej (k.282). Po wpłynięciu aktu oskarżenia G. C. przyznał się do

zarzucanego mu czynu, wskazując w swych wyjaśnieniach, że wspólnie z pozostałymi oskarżonymi zerwali ziele konopi i powiesili je na drzewie, a następnie zebrali to co wisiało na drzewie, włożyli do worka i podzielili na trzy części (k.407). Po przekazaniu sprawy sądowi okręgowemu oskarżony przyznał się do posiadania i zerwania konopi, jednakże nie przyznał się do jego przetwarzania. G. C. wyjaśnił wówczas, że żaden z oskarżonych nie miał zamiaru tego przerabiać, ani suszyć (k.647).

W ocenie Sądu wyjaśnienia G. C. okazały się wiarygodne jedynie w części. Na wiarę zasługiwały przede wszystkim te fragmenty jego wyjaśnień, w których przyznał on fakt zrywania i suszenia ziela konopi przez oskarżonych. Wyjaśnienia w tym zakresie zostały złożone przez oskarżonego spontanicznie, w dniu 16 października 2012r., a więc nazajutrz po jego zatrzymaniu (k.43, 59). W ocenie Sądu G. C. wyjaśniał wtedy szczerze, zgodnie z prawdą, nie bacząc i nie kalkulując, czy przedstawiane fakty są dla niego korzystne, czy też nie. Wyjaśnienia te pozostają ponadto w zgodzie z pozostałymi dowodami w postaci: wiarygodnej części wyjaśnień J. K. (1) (k.22v, 35), protokołów eksperymentów procesowych, w trakcie których oskarżeni wskazywali miejsca zbierania i suszenia konopi (k.90, 93-94, 97, 101-102, 104, 109-111) oraz protokołu oględzin miejsca suszenia ziela konopi (k. 112-113, 115), co dodatkowo potwierdza ich wiarygodność.

Wprawdzie wyjaśniając na rozprawie głównej oskarżony C. zaprzeczył temu, aby oskarżeni chcieli suszyć ziele konopi (k.647, 648) i wyjaśnił, że żaden z nich nie miał zamiaru tego przerabiać, ani suszyć (k. 647), a potwierdzili to wówczas w swych wyjaśnieniach także oskarżeni M. S. (k.644-645) i J. K. (1) (k.801), ale mimo to Sąd ocenił wyjaśnienia w tej części jako niewiarygodne. Jak wskazywano wcześniej, oskarżony C. przyznał fakt suszenia ziela konopi w sposób spontaniczny. Dopiero w późniejszej fazie postępowania, mając już świadomość tego, że suszenie może być potraktowane jako wytwarzanie środka odurzającego, G. C. zmienił swoje wyjaśnienia i podkreślał, że nie miał zamiaru suszyć ziela konopi. Zdaniem Sądu, zmiana wyjaśnień w tej części stanowiła wyłącznie realizację przyjętej przez oskarżonego linii obrony, ewidentnie zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej za zbrodnię. Twierdzenia G. C. o braku chęci suszenia ziela konopi nie znajdują zresztą oparcia w pozostałym materiale dowodowym, z wyjątkiem oczywiście równie niewiarygodnych w tym zakresie wyjaśnień pozostałych oskarżonych, którzy również dążyli do ograniczenia swojej odpowiedzialności karnej. Na podkreślenie zasługuje także nieudolna próba przekonania Sądu, jakoby niekorzystne dla oskarżonego wyjaśnienia o suszeniu ziela miałyby zostać zasugerowane przez Policję (k.648). Dopiero po zwróceniu oskarżonemu uwagi na fakt, że oskarżony składał te wyjaśnienia przed prokuratorem, a nie przed funkcjonariuszem Policji, oskarżony stwierdził, że „nie wie co ma teraz powiedzieć” (k.648). Próba odwołania swoich pierwotnych wyjaśnień w tym zakresie i zaprzeczanie faktowi suszenia ziela konopi okazało się zatem całkowicie nieprzekonująca i niewiarygodna.

Niewiarygodne były także wyjaśnienia G. C., w których przekonywał on, że wyrzucił worek ze swoją częścią ziela konopi z zamiarem porzucenia go, przy czym nie wrzucił go do pojemnika ze śmieciami, tylko postawił obok, ponieważ pojemnik był pełen (k.59, 60, 282, 407, 408, 648, 649). Analizując protokół oględzin i dokumentację fotograficzną miejsca ujawnienia worka z zielelem należącym do oskarżonego G. C., a także biorąc pod uwagę całokształt okoliczności sprawy, nie sposób przyjąć tłumaczenia oskarżonego, że jego rzeczywistą intencją było w istocie pozbycie się ziela konopi. Zauważyć bowiem trzeba, że z wyjaśnień J. K. (1), który towarzyszył w tamtym czasie G. C., wyraźnie wynika, iż oskarżony ukrył (schował) worek z narkotykiem za pojemnikiem na śmieci (k.23, 36). Do takiego samego wniosku prowadzi także treść protokołu oględzin z dnia 14 października 2012r. wraz z dokumentacją fotograficzną, z których wynika, że worek nie został odłożony przy pojemniku na śmieci w sposób sugerujący chęć jego wyrzucenia, lecz w rzeczywistości został ukryty za pojemnikiem - w sposób utrudniający jego dostrzeżenie (k.8-11). Nie przekonuje przy tym wyjaśnienie oskarżonego, według którego gdyby chciał schować narkotyki, to zrobiłby to gdzie indziej (k.282). W ocenie Sądu, gdyby oskarżony faktycznie chciał pozbyć się narkotyków, to wyrzuciłby je gdziekolwiek, a nie umieszczał akurat za pojemnikiem na śmieci znajdującym się w pobliżu jego miejsca zamieszkania.

Odnosnie pozostałych części wyjaśnień oskarżonego C. to jako wiarygodne ocenił Sąd wyjaśnienia dotyczące jego uzależnienia od środków odurzających, które, według jego wyjaśnień, zażywa od 18 roku życia oraz odbywania przez niego terapii odwykowej (k.647-648). Wyjaśnienia w tym zakresie znalazły potwierdzenie w pismach Dyrektora Zakładu Karnego w R. z dnia 23 września 2013r. (k.688) i z dnia 16 grudnia 2013r. (k.756). W tej mierze na szczególne

podkreślenie zasługiwały wyjaśnienia oskarżonego C., który stwierdził, że do „szukania samosiejki” zmusiło go jego uzależnienie, jego nałóg (k.647), przez co oskarżony niejako wskazał motywy swego działania. Tym samym Sąd dał wiarę również twierdzeniom G. C., w których utrzymywał on, że zebrane i wytworzone narkotyki przeznaczone były na własny użytek (k.59). W pozostałym zakresie wyjaśnienia oskarżonego C. zostały uwzględnione tylko w takim zakresie, w jakim przyczyniły się do ustaleń zawartych w przedstawionym wyżej stanie faktycznym, a które miały jednocześnie znaczenie dla odpowiedzialności karnej oskarżonych w tej sprawie.

Po analizie wyjaśnień oskarżonego J. K. (1) Sąd stwierdził, że były one wiarygodne w przeważającej części. W toku całego postępowania oskarżony ten przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu – za wyjątkiem pierwotnie zarzucanego udziału w obrocie środka odurzającego (k.22, 34). Po ostatecznym sformułowaniu zarzutu J. K. (1) konsekwentnie przyznawał natomiast fakt zbierania ziela konopi (k.63, 406).

Bezpośrednio po zatrzymaniu oskarżony J. K. (1) rozpoczął składanie szczerych, spójnych i logicznych wyjaśnień, w których opisał swoje zachowanie, jak również przestępcze działania oskarżonych G. C. i M. S.. W wyjaśnieniach tych wskazywał, że wszyscy oskarżeni brali udział w zbieraniu i suszeniu ziela konopi (k.22v, 35). Istotne jest przy tym, że J. K. (1) nie miał żadnego motywu, ani interesu procesowego w obciążaniu pozostałych oskarżonych i – co należy podkreślić przy ocenie wyjaśnień tego oskarżonego – nigdy nie zaprzeczał on także swojemu sprawstwu, zawsze obciążał również siebie, nie tylko przyznając się do popełnienia zarzucanego mu czynu, ale również opisując swoje własne zachowania. Jego wyjaśnienia dotyczące wcześniejszego „zabrania z lasu jednej roślinki do spalenia” (k.63), która została następnie zabezpieczona w trakcie przeszukania jego mieszkania, doprowadziły nawet do przypisania J. K. (1) odrębnego czynu polegającego na bezprawnym posiadaniu środka odurzającego, o czym będzie jeszcze mowa w dalszej części uzasadnienia.

Wprawdzie w toku rozprawy głównej oskarżony K. nie przyznał się do produkcji środka odurzającego (k.646) i twierdził, że oskarżeni nie myśleli o suszeniu ziela (k.801), niemniej jednak w ocenie Sądu było to wyłącznie wynikiem sygnalizowanego wcześniej dążenia do ograniczenia odpowiedzialności karnej za zbrodnię i przyjętej w tym zakresie linii obrony, przez co twierdzeń oskarżonego K. nie można było uznać za wiarygodne. Jednocześnie J. K. (1) szczegółowo opisał sposób, w jaki oskarżeni zerwali ziele konopi i przewiesili je przez gałąź drzewa (k.801, 802-803), co znajduje potwierdzenie w protokołach eksperymentów procesowych, w trakcie których oskarżeni wskazywali miejsca zbierania i suszenia konopi oraz w protokole oględzin miejsca suszenia ziela konopi. Biorąc zatem pod uwagę całokształt okoliczności sprawy, w tym zwłaszcza wynikający z wyjaśnień samego J. K. (1) (k.35, 36) i M. S. (k.53) odstęp czasowy pomiędzy zebraniem ziela i jego powieszeniem na gałęzi drzewa, a zapakowaniem go w worki, zasady logiki nakazują stwierdzić, że czynności te zmierzały właśnie do wysuszenia ziela konopi. Dodatkowo, o suszeniu ziela wiarygodnie wyjaśniał także oskarżony G. C. (k.59), co tylko potwierdza trafność ustaleń w tym zakresie.

Równocześnie brak jest jakichkolwiek dowodów mogących świadczyć, że wyjaśnienia J. K. (1) zostały złożone w warunkach ograniczających swobodę jego wypowiedzi, co w pewnym momencie sugerował oskarżony (k.647). W szczególności nie ma żadnych podstaw do twierdzenia, że określone fragmenty były rzekomo zasugerowane przez funkcjonariuszy Policji. Zauważyć bowiem trzeba, że wyjaśnienia złożone w trakcie przesłuchania przez funkcjonariusza Policji były zbieżne z wyjaśnieniami złożonymi przed prokuratorem (k.22-23 i k.37), co wyklucza wiarygodność sugestii oskarżonego w tej kwestii.

Ostatecznie jednak, poza wskazanymi wyżej częściami wyjaśnień, które nie mogły zostać uznane za wiarygodne, wyjaśnienia J. K. (1) były niezwykle istotne dla sprawy i w pozostałym zakresie zasługiwały na wiarę. Stąd też stanowiły one jedną z głównych podstaw ustaleń faktycznych dokonanych w niniejszej sprawie.

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony M. S. konsekwentnie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k.52, 67), opisał też zachowanie swoje i pozostałych oskarżonych. Wyjaśniając przed sądem oskarżony S. częściowo przyznał się do zarzutu, nie przyznając się jednak do wytwarzania środka odurzającego. M. S. zaprzeczył mianowicie suszeniu ziela konopi, wskazując, że zostało ono wyrzucone w krzaki, aby zgniło (k.644-645). W ocenie Sądu wiarygodne są wyjaśnienia M. S. złożone przez niego w toku postępowania przygotowawczego. Były one bardziej

szczegółowe, a M. S. wprost przyznał w nich, że wszyscy oskarżeni zbierali ziele konopi, a potem razem podjęli decyzję o podziale na trzy części (k.53). Wyjaśnienia te znajdują oparcie w pozostałym materiale dowodowym w postaci wiarygodnych części wyjaśnień G. C. i J. K. (1), a także protokołów eksperymentów procesowych i protokołu oględzin miejsca suszenia ziela konopi.

Odmienne wyjaśnienia złożył natomiast oskarżony S. w postępowaniu przed sądem, kiedy to wskazywał, że ziele konopi zostało znalezione przez oskarżonych, kiedy byli wspólnie na grzybach. Tym razem oskarżony przyznawał kategorycznie, że ziele zbierał sam i nie wiedział, czy G. C. i J. K. (1) również coś zbierali. Ta części wyjaśnień oskarżonego M. S. zawiera liczne niekonsekwencje, a poza tym sprzeczna jest nie tylko z wcześniejszymi wyjaśnieniami samego oskarżonego, ale także z innymi dowodami. Z tego powodu niewiarygodne są przede wszystkim wyjaśnienia, w których M. S. wskazuje na przypadkowe znalezienie ziela konopi podczas wspólnego grzybobrania. Okoliczność ta została podniesiona dopiero przed Sądem i nie wynika w żadnym stopniu z wyjaśnień pozostałych oskarżonych. Nieprawdziwe jest także twierdzenie, że oskarżony zbierał ziele sam, skoro z jego wcześniejszych wyjaśnień jasno wynika, że ziele konopi zbierali wszyscy trzej oskarżeni (k.53). Zmiana stanowiska w tym zakresie podyktowana jest zdaniem Sądu swoistą lojalnością wobec pozostałych oskarżonych i chęcią pomniejszenia ich odpowiedzialności karnej.

Niewiarygodne były wreszcie sugestie dotyczące wywierania na oskarżonego S. nacisków przez funkcjonariuszy CBS podczas przesłuchania (k.645). Mając na względzie fakt, że w toku postępowania przygotowawczego M. S. w ogóle nie był przesłuchiwany przez funkcjonariuszy Policji, lecz wyłącznie przez prokuratora, jego wyjaśnienia w tym względzie nie mogą być uznane za wiarygodne (k.51-54, 66-67).

Podsumowując, wiarygodne okazały się wyłącznie te wyjaśnienia M. S., które zostały przez niego złożone w toku postępowania przygotowawczego i które korespondowały z resztą materiału dowodowego. Tylko w tym zakresie Sąd przyjął je więc za podstawę ustaleń faktycznych dokonanych w niniejszej sprawie.

Częściowo przydatna dla celów postępowania i ustaleń faktycznych sprawy była opinia z zakresu chemii (...)wraz z opinią uzupełniającą (...), sporządzone przez biegłą z Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Wojewódzkiej Policji w P.. Na podstawie opinii możliwe było jednoznaczne ustalenie, że ziele zebrane i wysuszone przez oskarżonych stanowiło w istocie ziele konopi innych niż włókniste, zaliczone do środków odurzających grupy I-N i IV-N, ujętych w wykazach środków odurzających – załączniku nr 1 do ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Jednocześnie biegła zaznaczyła, że zawarte w suszu nasiona nie zawierają środków odurzających, ani substancji psychotropowych i są materiałem siewnym konopi, który nie jest ujęty w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii (k.247-248). Biegła wskazała przy tym, że w trakcie badania nie oddzielano nasion od pozostałych elementów roślinnych ziela konopi i zabezpieczony materiał dowodowy został potraktowany jako całość (k.473).

Z uwagi na skuteczne zakwestionowanie opinii przez obrońcę J. K. (1)(k.637-642) w zakresie rzeczywistej ilości środka odurzającego będącego przedmiotem czynów oskarżonych oraz niemożność przesłuchania autorki opinii (k.628, 668), konieczne stało się powołanie nowego biegłego w celu wyjaśnienia powstałych wątpliwości. Zaznaczyć jednak trzeba, że poza kwestią ilości ziela konopi, w pozostałym zakresie opinia (...)oraz opinia uzupełniającą (...)były rzetelne i pomocne dla ustaleń faktycznych.

Nowa opinia biegłego z dziedziny analizy substancji odurzających i psychotropowych nr (...) z dnia 30 listopada 2013r., uzupełniona opinią nr (...) z dnia 19 stycznia 2014r. okazała się bardzo przydatna w sprawie, w szczególności zaś pozwoliła Sądowi na potwierdzenie, że ziele zebrane i wysuszone przez oskarżonych było zielem konopi innych niż włókniste oraz na określenie faktycznej ilości zabezpieczonych środków odurzających. Na podstawie przeprowadzonych badań biegły w sposób przekonujący wykazał mianowicie zawartość substancji psychoaktywnych oraz procentową zawartość nasion w stosunku do ziela konopi. Średnia procentowa ilość nasion w ziele konopi wynosiła 18,1 , przez co właśnie o 18,1 % należało umniejszyć masę ziela konopi w celu ustalenia rzeczywistej ilości środka odurzającego (k.746-747). W opinii uzupełniającej biegły skorygował omyłki rachunkowe w tym zakresie

(k.766). Opinie zostały następnie doprecyzowane na rozprawie przez biegłego M. B., który odpowiedział na wszelkie dodatkowe pytania Sądu i stron, wyjaśniając w ten sposób ewentualne wątpliwości (k.784-785, 798-800, 802).

Ostatecznie opinie biegłego M. B. były jasne, pełne, logiczne i w pełni korespondowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Ponadto zostały sporządzone zgodnie z posiadaną przez biegłego fachową wiedzą i doświadczeniem zawodowym. W konsekwencji stanowiły one główną podstawę ustaleń faktycznych w kwestiach, których dotyczyły.

Sąd uznał za całkowicie wiarygodne i przydatne dla celów postępowania ujawnione w sprawie dokumenty. Zostały one sporządzone przez uprawnione organy, w ramach ich kompetencji. Ich autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania, a Sąd nie znalazł także podstaw by czynić to z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odnosnie zbrodni z art.53 ust.2 i art.63 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12 k.k. popełnionej przez oskarżonych G. C., J. K. (1) i M. S. (pkt 1 części rozstrzygającej wyroku)

Zgodnie z art.53 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii karze podlega ten kto, wbrew przepisom ustawy, wytwarza, przetwarza albo przerabia środki odurzające lub substancje psychotropowe albo przetwarza słomę makową. Przepis art.53 ust.2 tej ustawy określa kwalifikowany typ tegoż przestępstwa stanowiący zbrodnię, stanowiąc, że jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust.1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych albo słomy makowej lub czyn ten został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, sprawca podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.

Definicja legalna „wytwarzania” została zawarta w art.4 pkt 35 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Zgodnie z tą definicją wytwarzaniem są czynności, za pomocą których mogą być otrzymywane środki odurzające, substancje psychotropowe, prekursorzy albo środki zastępcze, ich oczyszczanie, ekstrakcję surowców i półproduktów oraz otrzymywanie soli tych środków lub substancji. W orzecznictwie zgodnie wskazuje się przy tym, że w wypadkach, gdy inne przepisy ustawy odrębnie penalizują zakazaną uprawę określonej rośliny (np. konopi) oraz zbiór z niej takich jej części, które same są już uznawane za środek odurzający (np. ziela i żywicy konopi), wytwarzaniem są dopiero takie dalsze czynności podejmowane po zbiorze, za pomocą których otrzymuje się gotowy środek odurzający zdalny do użycia, a więc np. suszenie (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2005r., sygn. akt IV KK 14/05, LEX nr 148182, wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 29 września 2005r., sygn. akt II AKa 216/05, LEX nr 166002, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 22 czerwca 2012r., sygn. akt II AKa 177/12, LEX nr 1220209, wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 27 września 2012r., sygn. akt II AKa 282/12, LEX nr 1238654).

Określenie „znaczna ilość” nie została natomiast zdefiniowana przez ustawodawcę. W literaturze dominuje pogląd, że do określenia znacznej ilości narkotyków używać należy kryterium ilościowo-jakościowego i przyjmować, że chodzi o taką ilość, która zaspokoi potrzeby kilkudziesięciu osób uzależnionych (zob. M. Bojarski, W. Radecki, Przewodnik po pozakodeksowym prawie karnym, Wrocław 1998, s. 240; T. L. Chruściel, M. Preiss-Mysłowska, Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz. Warszawa 2000, s. 257; S. Kosmowski, Podstawowe problemy stosowania przepisów kryminalizujących nielegalny obrót narkotykami, Prob.Pr.Kar. 2004, nr 25, s. 35; T. Strogosz, Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, Warszawa 2008, s. 373; K. Łucarz, A. Muszyńska, Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, Warszawa 2008, s.480-481). Również w orzecznictwie ugruntował się pogląd – w całości podzielany przez Sąd orzekający w niniejszej sprawie – zgodnie z którym jeżeli przedmiotem czynności wykonawczej przestępstw określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest taka ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych, to jest to „znaczna ilość” w rozumieniu tej ustawy (zob. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 marca 2006r., sygn. akt II KK 47/05, OSNKW 2006, z.6, poz.57; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 lutego 2007r., sygn. akt III KK 257/06, LEX nr 323801, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2008r., sygn. akt III KK 30/08, LEX nr 418629, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września

2009r., sygn. akt I KZP 10/09, OSNKW 2009/10/84, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2011r., sygn. akt IV KK 127/11, LEX nr 897769). Wskazać przy tym należy, że powszechnie przyjmuje się, iż dawka aktywna marihuany (tj. wysuszonego ziela konopi) wynosi od 0,3 do 1 g (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 28 marca 2007r., sygn. akt II AKa 69/07, LEX nr 301505, wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 14 października 2009r., sygn. akt II AKa 170/09, LEX nr 575614).

Przestępstwo określone w art.63 ust.2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnia natomiast ten, kto, wbrew przepisom ustawy, zbiera mleczko makowe, opium, słomę makową, liście koki, żywicę lub ziele konopi innych niż włókniste podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Ustawa nie określa pojęcia „zbierania”, ale w tym względzie pomocna może być Jednolita konwencja o środkach odurzających, sporządzona w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961r., ratyfikowana przez Polskę w grudniu 1965r. (Dz. U. z 1966r. Nr 45, poz.277 ze zm.) wraz z Protokołem zmieniającym sporządzonym w Genewie dnia 25 marca 1972r. (Dz. U. z 1996r. Nr 35, poz. 149), według której przez „zbiór” rozumie się oddzielanie konopi (w rozumieniu ziela) od roślin, z których się je uzyskuje (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2005r., sygn. akt IV KK 14/05, LEX nr 148182). Zbieranie ziela konopi polega zatem na czynności technicznej oddzielenia ich od roślin, z których są uzyskiwane.

W myśl art.4 pkt 37) ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii ziele konopi, to kwiatowe lub owocujące wierzchołki konopi, z których nie usunięto żywicy, a w przypadku roślin w stadium przed zawiązaniem wiechy – liście i łodygi konopi.

Przedmiotem ochrony art.63 ust.2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest zdrowie publiczne. Sprawcą tego przestępstwa może być każda osoba, zdolna do ponoszenia odpowiedzialności karnej, jest to zatem przestępstwo powszechne. Może być ono popełnione tylko umyślnie, z zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym.

Odnosząc te rozważania ogólne do realiów niniejszej sprawy należy stwierdzić, że zachowanie oskarżonych G. C., J. K. (1) i M. S. polegające na zbieraniu ziela konopi innych niż włókniste, a następnie jego wysuszeniu, przez co wytworzyli środek odurzający w postaci suszu ziela konopi, z całą pewnością wyczerpywało znamiona określone w art.53 ust.2 i art.63 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Oskarżeni działali przy tym umyślnie i to w zamiarze bezpośrednim. Wszyscy trzej mieli pełną świadomość podejmowanych przez siebie czynności i chcieli najpierw zebrać ziele konopi innych niż włókniste, a następnie, poprzez suszenie zebranego ziela, wytworzyć środek odurzający przeznaczony na własny użytek.

Przedmiotem ich czynu była niewątpliwie znaczna ilość środka odurzającego. Z opinii biegłego M. B. wynika bowiem jednoznacznie, że łączna masa ziela konopi innych niż włókniste zebranego i wytworzonego przez oskarżonych wynosiła ponad 5.929 g. Zabezpieczone narkotyki stanowiły zatem taką ilość, która mogłaby zaspokoić potrzeby nie kilkudziesięciu, lecz co najmniej 5.929 osób uzależnionych.

Oskarżeni G. C., J. K. (3) i M. S. dopuścili się zarzucanego im czynu działając wspólnie i w porozumieniu. Wskazać w tej mierze trzeba, że współsprawcą w rozumieniu przepisów prawa karnego jest ten, kto biorąc udział w porozumieniu ma wpływ na podjęcie decyzji popełnienia czynu zabronionego i następnie bierze istotny udział w bezpośredniej realizacji tej decyzji, jednakże bez konieczności wypełnienia swoim zachowaniem w całości bądź w części znamion zamierzonego czynu zabronionego. Już z istoty współsprawstwa wynika bowiem, że każdy ze współsprawców ponosi odpowiedzialność za całość uzgodnionego przestępstwa, a więc także w tej jego części, w której znamiona czynu zabronionego zostały zrealizowane zachowaniem innego lub innych współsprawców, jak również przyczynienie się do realizacji takiego czynu, w sensie wzajemnego dopełniania się zachowań poszczególnych sprawców. Zachowanie współsprawcy polega na tym, że działa on z zamiarem wspólnej realizacji znamion czynu, na wspólny rachunek, zgodnie z przyjętym podziałem ról (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 marca 2005r., sygn. akt III KK 249/04, OSNKW 2005/7-8, poz.63, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2007r., sygn. akt V KK 120/2007, LEX nr 346825), przy czym przyjęcie współsprawstwa, działania wspólnego, nie wymaga wykazania owego

wcześniejszego porozumienia wraz z uzgodnieniem ról wypełnianych przez poszczególne osoby (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 2011r., sygn. akt III KK 331/11, LEX nr 1119521). Należy przy tym zwrócić uwagę, że porozumienie, o którym mowa, może przybrać każdą formę – art.18§1 k.k. nie wprowadza bowiem żadnych dodatkowych warunków w tym zakresie. Może do niego dojść nawet w sposób dorozumiany. Ważny jest zamiar współdziałania z inną lub innymi osobami w wykonaniu czynu zabronionego.

Oskarżeni G. C., J. K. (3) i M. S. świadomie dążyli do tego samego celu, realizowali go wspólnymi siłami i na podstawie wspólnego porozumienia. W swych wyjaśnieniach oskarżeni wyraźnie wszak wskazywali, że wspólnie zrywali ziele konopi (k.22v, 35, 36, 53, 59, 407, 645, 647, 801), następnie je suszyli (k.22v, 35, 59) i wreszcie zapakowali do worka (k.22v, 35, 407). Wspólnie uzgodnili też, że podzielą się zebraniem ziele, tzn. że zostanie ono rozdzielone na trzy części (k.36, 53, 407). Z wyjaśnień oskarżonych wynika zresztą pełen obraz ich działalności, w ramach której oskarżeni najpierw wspólnie udali się na miejsce, gdzie rosło ziele konopi, po czym podjęli decyzję o konieczności zerwania ziele, by następnie wrócić w to miejsce, zebrać ziele, przewiesić je na gałęzi drzewa celem jego wysuszenia i wreszcie – zapakować zebrane i ususzone ziele w worki. Po tych kolejnych etapach oskarżeni ponownie przyjechali w miejsce przechowywania ziele i wspólnie podjęli decyzję o jego podziale między sobą. Z powyższego wynika, że każdy z oskarżonych świadomie współdziałał w przestępczym przedsięwzięciu i wykonywał czynności czasownikowe stanowiące o realizacji znamion przestępstwa, zgodnie z zawartym wcześniej porozumieniem. Nie ulega zatem wątpliwości, że oskarżeni G. C., J. K. (3) i M. S. byli współsprawcami przypisanego im czynu.

Sąd uznał również, że popełniając przestępstwo oskarżeni działali w warunkach czynu ciągłego, określonego w art.12 k.k. Zmierzała oni bowiem do realizacji z góry powziętego zamiaru, którym była chęć uzyskania narkotyku na własny użytek (k.35, 37, 53, 59). Wskazać przy tym trzeba, że w najdalej idącej interpretacji przesłanki „krótkie odstępy czasu” dokonanej przez Sąd Najwyższy, dopuszczono możliwość nawet kilkumiesięcznych przedziałów czasowych pomiędzy kolejnymi zachowaniami. Jednocześnie stwierdza się, że dopiero przedział czasu wyraźnie przekraczający rok zrywa więź czasową pomiędzy ogniwami czynu i nie może być kwalifikowany w ramach art.12 k.k. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2006r., sygn. akt V KK 271/05, OSNKW 2006/5/50 z glosą aprobującą A. Zolla, OSP 2007/1, str.5). Mając na uwadze powyższe i uwzględniając poczynione w niniejszej sprawie ustalenia należało uznać, że skoro całość przestępczego działania oskarżonych zamykała się w granicach od lata 2012r. do dnia 14 października 2012r., to poszczególne ich zachowania niewątpliwie dzieliły krótkie odstępy czasu w rozumieniu art.12 k.k..

W oparciu o powyższe rozważania Sąd stwierdził, że zebranie przez oskarżonych G. C., J. K. (1) i M. S. ziele konopi innych niż włókniste, a następnie – w wyniku suszenia – wytwarzanie z niego środka odurzającego należało zakwalifikować jako jedno przestępstwo, wyczerpujące znamiona określone w art.53 ust.2 i art.63 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12 k.k..

W odniesieniu do oskarżonego G. C. należało dodatkowo uznać, że działał on w warunkach recydywy specjalnej podstawowej (art.64§1 k.k.), do przyjęcia której wymagane jest, aby sprawca, skazany wcześniej za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności, popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany. Wskazane wymogi zostały w tej sprawie zachowane, bowiem G. C. został wcześniej skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 9 czerwca 2009r., sygn. akt III K 226/09 za przestępstwo podobne z art.62 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, której część odbył w okresie od 17 września 2008r. do 19 września 2008r. oraz od 7 maja 2010r. do 5 lutego 2011r. oraz wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 3 listopada 2011r., sygn. akt III K 443/11 za przestępstwo podobne z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności, której część odbył w okresie 26 kwietnia 2011r. do 3 listopada 2011r.. Oskarżony G. C. dopuścił się przestępstwa będącego przedmiotem niniejszego postępowania w okresie od lata 2012r. do dnia 14 października 2012r., a więc w ciągu 5 lat od odbycia poprzedniej kary. Niewątpliwie zatem zostały spełnione wszystkie warunki niezbędne do przypisania G. C. działania w warunkach art.64§1 k.k.

Oдноśnie występku z art.62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnionego przez oskarżonego J. K. (1) (pkt 2 części rozstrzygającej wyroku)

Oskarżonemu J. K. (3) przypisano dodatkowo popełnienie przestępstwa z art.62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Działanie przestępcze określone w art.62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, polega na niezgodnym z ustawą posiadaniu środków odurzających lub substancji psychotropowych. Czynność sprawcza ma być realizowana wbrew przepisom ustawy, a więc w sprzeczności z dopuszczalnymi ustawą zachowaniami, związanymi z dozwolonym posiadaniem środków odurzających lub substancji psychotropowych. Samo posiadanie jest natomiast stanem polegającym na każdym, choćby krótkotrwałym, faktycznym władztwie nad rzeczą i nie powinno być utożsamiane z posiadaniem i dzierżeniem w rozumieniu cywilnoprawnym. Pojęcie posiadania jako znamię czasownikowe, charakteryzujące typ czynu zabronionego, występuje w powszechnym znaczeniu i oznacza to samo co „mieć”, jeżeli z treści samego aktu prawnego lub kontekstu, w jakim daną regulację wiązać należy z innymi przepisami, nie wynika co innego (zob. D. Wysocki, Pojęcie „posiadania” w prawie karnym, Prok. i Pr. 2000, nr 2, s.14).

Jest to przestępstwo powszechne, którego podmiotem może być każda osoba fizyczna, zdolna do ponoszenia odpowiedzialności karnej.

W tym przypadku przedmiotem ochrony również jest zdrowie społeczne (publiczne), jak również potrzeba zabezpieczenia społeczeństwa przed swobodnym, niekontrolowanym, nielegalnym posiadaniem środków odurzających i substancji psychotropowych.

Przestępstwo z art.62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii można popełnić tylko umyślnie, z zamiarem bezpośrednim lub z zamiarem ewentualnym.

W niniejszej sprawie nie ulegało najmniejszej wątpliwości, że oskarżony J. K. (1) wyczerpał swym zachowaniem znamiona przestępstwa z art.62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Jego zachowanie polegało bowiem na bezprawnym posiadaniu środka odurzającego w ilości 26,35 g, który został zabezpieczony podczas przeszukania jego mieszkania w dniu 14 października 2012r.. W oparciu o dokonane ustalenia konieczne stało się wyodrębnienie tego czynu z zachowania pierwotnie zarzucanego oskarżonemu przez prokuratora, o czym Sąd uprzednio uprzedził strony stosownie do art.399§1 k.p.k. (k.803). Zakwalifikowanie tego czynu jako odrębnego przestępstwa było wynikiem ustalenia, że posiadanie środka odurzającego w ilości 26,35 g, który został ujawniony przez Policję w mieszkaniu oskarżonego było niezależne od zebrania ziela konopi innych niż włókniste i wytworzenia środka odurzającego popełnionego wspólnie z oskarżonymi G. C. i M. S.. Jak wyjaśnił bowiem J. K. (1) posiadanie 26,35 g ziela konopi innych niż włókniste było wynikiem tego, że oskarżony jeszcze wcześniej zabrał jedną roślinkę z lasu za B. – do spalenia (k.63). Był to zatem zupełnie odrębny czyn oskarżonego J. K. (1), popełniony niezależnie od pierwszego z przypisanych mu czynów (z art.53 ust.2 i art.63 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12 k.k.).

Cel działania sprawcy, polegający na posiadaniu narkotyku z chęcią jego spożycia, przesądza jednocześnie, że również w tym przypadku J. K. (1) działał z zamiarem bezpośrednim.

odnośnie wymiaru kary

Rozważając przez pryzmat dyrektyw z art.53§1 i §2 k.k. oraz art.115§2 k.k. kwestię **wymiaru kary** oskarżonym za przypisane im przestępstwa, jako okoliczności obciążające Sąd potraktował:

a) względem oskarżonego G. C.:

- postać zamiaru – oskarżony działał bowiem w zamiarze bezpośrednim,

- jego uprzednią karalność za przestępstwa, w tym zwłaszcza za przestępstwa podobne z art. 62 ust. 2 i z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, co skutkowało zresztą przyjęciem działania w recydywie specjalnej podstawowej;
- fakt, że swoim zachowaniem wyczerpał on znamiona określone w dwóch przepisach karnych; wprawdzie koncepcja kumulatywnego zbiegu przepisów ustawy zakłada, że karę wymierza się na podstawie jednego najsurowszego przepisu, jednakże wyczerpanie przez każdy czyn także znamion określonych w innym przepisie, powinna stanowić okoliczność obciążającą przy wymiarze kary,
- działanie w warunkach czynu ciągłego,
- zachowanie bezpośrednio po popełnieniu przestępstwa polegające na ucieczce przed organami ścigania.

b) względem oskarżonego J. K. (1):

- postać zamiaru – popełniając oba czyny oskarżony działał w zamiarze bezpośrednim,
- fakt, że pierwszy z przypisanych mu czynów został popełniony w warunkach czynu ciągłego oraz wyczerpał znamiona określone w dwóch przepisach karnych,
- jego uprzednią, wielokrotną karalność za przestępstwa,
- zachowanie bezpośrednio po popełnieniu przestępstwa polegające na ucieczce przed organami ścigania.

c) względem oskarżonego M. S.:

- postać zamiaru – oskarżony działał bowiem w zamiarze bezpośrednim,
- fakt, że swoim zachowaniem wyczerpał on znamiona określone w dwóch przepisach karnych,
- jego uprzednią, wielokrotną karalność za przestępstwa,
- działanie w warunkach czynu ciągłego.

Okolicznościami łagodzącymi były zaś:

a) względem oskarżonego G. C.:

- motywacja wynikająca z uzależnienia od narkotyków,
- fakt, że oskarżony stara się zmienić swoje postępowanie i podjął walkę z nalogiem – wziął udział w terapii odwykowej w związku z uzależnieniem od środków odurzających, a jego zachowanie w trakcie terapii spotkało się z pozytywną oceną,

b) względem oskarżonego J. K. (1):

- postawa procesowa oskarżonego, którego wyjaśnienia okazały się bardzo przydatne dla rozstrzygnięcia sprawy, a także żal z powodu popełnionych czynów wyrażony na rozprawie.

Sąd nie dopatrzyl się żadnych okoliczności łagodzących wobec oskarżonego M. S..

Zbrodnia z art.53 ust.2 i art.63 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12 k.k. popełniona przez oskarżonych G. C., J. K. (1) i M. S. zagrożona jest karą od 3 do 15 lat pozbawienia wolności. Uwzględniając bilans okoliczności łagodzących i obciążających należało stwierdzić, że orzekane wobec oskarżonych G. C., J. K. (1) i M. S. kary winny być zróżnicowane. W konsekwencji Sąd uznał, iż karą adekwatną

do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego im czynu będzie: w przypadku oskarżonego G. C. – kara 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, w przypadku oskarżonego J. K. (1) – kara 3 lat pozbawienia wolności, a zaś w przypadku oskarżonego M. S. – kara 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Są to kary mieszczące się wprawdzie w dolnych granicach zagrożenia ustawowego, ale jednocześnie wystarczająco surowe, by spełnić swe cele w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej. Uwzględniają one przy tym stopień winy oskarżonych oraz sposób ich działania, jak również różnice w indywidualnych uwarunkowaniach wpływających na wymiar kary w stosunku do każdego z oskarżonych.

Sąd nie orzekł wobec oskarżonych grzywny określonej w art.53 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uznając w oparciu o art.58§2 k.k. w zw. z art.116 k.k., że z uwagi na ich sytuację majątkową oraz brak możliwości zarobkowych wynikających z odbywania kar pozbawienia wolności, oskarżeni nie uiściliby grzywien, a ich ściągnięcie w drodze egzekucji byłoby niemożliwe.

Drugi z przypisanych oskarżonemu J. K. (1) czynów z art.62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 1 miesiąca do 3 lat. Biorąc pod uwagę okoliczności obciążające oraz łagodzące Sąd doszedł do przekonania, iż kara 1 miesiąca pozbawienia wolności będzie adekwatna do stopnia winy oraz charakteru i społecznej szkodliwości tego czynu J. K. (1). Choć jest to kara ukształtowana na poziomie dolnego progu ustawowego zagrożenia, to w ocenie Sądu kara właśnie w takim wymiarze w najpełniejszym stopniu będzie odpowiadała dyrektywom określonym w art.53§1 k.k.

Przestępstwa przypisane oskarżonemu J. K. (1) pozostawały w zbiegu realnym (art.85 k.k.), co skutkowało obowiązkiem wymierzenia kary łącznej.

Przy orzekaniu tej kary mogą mieć zastosowanie różne systemy: system kumulacji – polegający na zsumowaniu (skumulowaniu) kar wymierzonych za zbiegające się przestępstwa, system absorpcji (pochlania) – według którego najsurowsza z kar wymierzonych staje się karą łączną pochłaniając pozostałe kary, czy też system asperacji (podwyższenia) – polegający na obostrzeniu najsurowszej z kar orzeczonych poprzednio. Należy przy tym wskazać, że obecnie obowiązujące przepisy uwzględniają elementy wszystkich wskazanych wyżej systemów, przyjmując system mieszany. Zgodnie bowiem z art.86§1 k.k. który określa granice kary łącznej, Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak wymiaru kary określonego w tym przepisie. O tym, któremu z systemów należy dać prymat, a zatem jak należy ukształtować karę łączną, każdorazowo rozstrzygają okoliczności rozpoznawanej sprawy. Sąd orzekający karę łączną powinien rozważyć przede wszystkim zagadnienie związku przedmiotowego i podmiotowego zachodzącego pomiędzy zbiegającym się czynami, co w dużej mierze decyduje o zastosowaniu w mniejszym lub większym stopniu zasady absorpcji lub kumulacji przy wymiarze kary łącznej. Silniejsze związki czasowe i rodzajowe pomiędzy dokonanymi przestępstwami wskazują na potrzebę przyznania decydującego znaczenia zasadzie absorpcji łączonych kar. W przypadku zaistnienia luźniejszych relacji pomiędzy tymi czynnikami powinna z kolei przeważać zasada kumulacji. Natomiast trzecia z zasad wymiaru kary łącznej, a mianowicie zasada asperacji, z jednej strony pozwala uniknąć premiowania sprawcy popełniającego kilka przestępstw, z drugiej zaś strony – umożliwia uniknięcie dolegliwości wynikającej z kumulacji orzeczonych kar jednostkowych, a tym samym naruszenia zasad racjonalności wymiaru kary i zasad humanitaryzmu w stosowaniu kar i środków karnych.

W realiach niniejszej sprawy oczywiste jest, że oba przypisane oskarżonemu J. K. (1) czyny są przestępstwami jednorodnymi, a ponadto występuje między nimi ścisły związek czasowy. Wymierzając karę łączną Sąd uwzględnił również fakt, że odnosi się ona wyłącznie do dwóch, a więc najmniejszej możliwej liczby przestępstw, wobec których kara łączna może być w ogóle orzeczona.

Ostatecznie Sąd połączył orzeczone wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, mieszczącą się w granicach zakreślonych w art.86§1 k.k. Za najbardziej uzasadnione Sąd uznał zastosowanie zasady absorpcji, bowiem oba czyny pozostawały ze sobą w tak ścisłym związku, że wymierzenie kary z zastosowaniem zasady asperacji byłoby w tym przypadku niewspółmiernie surowe. W ocenie Sądu kara łączna

we wskazanym wymiarze spełni swe cele, będąc jednocześnie karą sprawiedliwą i uwzględniającą stopień winy oraz społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego czynów.

W związku ze skazaniem oskarżonych za przestępstwo z art.53 ust.2 i art.63 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12 k.k., na podstawie art.70 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa zabezpieczonego w sprawie ziela konopi innych niż włókniste.

Zgodnie z art.63§1 k.k. na poczet orzeczonych wobec oskarżonych G. C., J. K. (1) i M. S. kar pozbawienia wolności Sąd zaliczył okresy rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonych w sprawie – w sposób wskazany w punkcie 5. wyroku.

Z uwagi na udział obrońców z urzędu w postępowaniu przed sądem okręgowym jako pierwszą instancją, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. K. i adw. J. K. (4) kwoty po 960 zł, na które składa się stawka minimalna w wysokości 600 zł, podwyższona następnie o 20 % za każdy następny dzień rozprawy (120 zł x 3) i podlegające dodatkowo podwyższeniu o stawkę podatku od towarów i usług wynoszącą 23 %.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonych w całości od obowiązku zwrotu kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa. Oskarżonych czeka długoletni pobyt w zakładzie karnym, obecnie nie uzyskują żadnego dochodu i nie mają możliwości zgromadzenia środków finansowych, które umożliwiłyby im pokrycie kosztów procesu. Z tych względów Sąd uznał, że uiszczenie kosztów byłoby dla oskarżonych zbyt uciążliwe.

SSO Tomasz Borowczak